

sociar-se, ajuntar-se i fer el que vulga. Si hi ha gent que per a funcionar necessita estar en el món que li pertoque, doncs avant.»

— Ha dit que, a diferència del protagonista, la seua no va ser una vocació primerenca...

— «La prova és que he començat a escriure ja de grandeta»

— Però ell somia publicar un llibre almenys cada dos anys i, en això, sí que sembla que van pel mateix camí.

— «Jo mai m'he fixat publicar amb una certa periodicitat. I també pareix que escric i publico molt ràpid, però no és cert. Perquè te'n faces una idea: aquesta novel·la li la vaig donar a llegir a Toni Mestre abans que morira, fa ja uns quants anys. I fins i tot cronològicament és anterior a *Eclipsi*. Vull dir que vaig fent molt lentament i reescric i reescric. El que passa és que he tingut molta sort. No puc negar-ho. Quan vaig considerar que per fi ja tenia acabada aquesta novel·la la vaig presentar al premi i vaig guanyar. I per això la publique. Si no, ara probablement estaria en un calaix i en comptes d'haver-la editada dos anys després de l'anterior, potser tardaria sis o set anys a fer-ho. I això m'ha passat amb totes les novel·les que he escrit.»

— Com l'influeix la redacció d'una novel·la en la següent. Busca temes, tractaments o enfocaments similars o diferents?

— «Mai he pensat en això a l'hora de posar-me a escriure la següent novel·la, però és curiós

El llenguatge literari de Camps està conformat per les diferents variants dialectals del català. / J. CUÉLLAR

EL LLIBRE

«EL COS DESHABITAT»

Autor: E. CAMPS
Editorial: PROA

D'entrada és la crònica d'un fracàs matrimonial, però n'hi ha més: un veí alemany inquietant rere el qual s'amaga un assassí nazi, que dota la novel·la d'una bona dosi de trama policíaca

descobrir, ni que siga inconscientment, com estan de relacionades. En certa manera, *Eclipsi* sembla una seqüela de *El cos deshabitado*, en el sentit que pegue voltes sobre el mateix: m'estic morint, no em vull morir, però en realitat sí que vull morir-me... Resulta que el tema de la mort —i ves per on, produïda per accidents de trànsit— m'obsessiona i jo ni me n'havia adonat fins que no m'he posat a escriure. Fixa't en aquesta novel·la: volia parlar de les aparences i les mentides i de la facilitat que tenim les persones per a acostumar-nos a viure en la farsa i trie de protagonista un tiet que parla mort, qüestió que pesa més que la trama amb què

vaig lligant-ho tot per donar acció a la novel·la.»

— Acció que se centra en la presència d'un veí alemany d'obscur passat.

— «No sóc cap especialista en el tema, però sempre m'ha cridat l'atenció el tema dels nazis que, un volta va caure el règim de Hitler, tingueren la capacitat de desaparèixer d'Alemanya, amagar-se en altres països amb una altra aparença física i dur una vida normal tenint l'historial que tenien. L'assumpte encaixava amb el tema de les falses aparences i les màscares i vaig trobar que podria servir-me, d'una banda, com a argument literari per a la novel·la que escriu el protago-

nista i com a element desencadenant, alhora, de la seua pròpia mort i, de l'altra, com a reforç d'aquesta idea de vida de mentida.»

— Aquest escriptor, com vosté, és de Menorca i es queixa de com influeix això en la consideració de la seua obra. Ha viscut això en persona o tem que puga patir-ho?

— «Jo n'estic ben orgullosa. Jo no he deixat mai l'illa. Ella no em deixa a mi i jo no puc deixar-la, és impossible. Nàixer i créixer en una illa de 45 km de llargària i 15 d'amplària marca per sempre, per molts anys que faça que visques en un altre lloc. Per tant, que em diguen que sóc una escriptora menorquina, no em fa res. Tampoc no m'importa que em diguen que sóc una escriptora valenciana perquè utilitze d'escenari tant un territori com l'altre, tot i que personalment em costa identificar-me com a tal. En tot cas, del que estic convençuda és del fet que les meues novel·les, escrites des de Menorca, serien unes altres. La distància, de forma indefugible, influeix en la visió i perspectiva que es té de l'illa. Les novel·les d'un valencià que visquera a Menorca també serien molt diferents de les que faria des d'ací.»

— Al seu protagonista l'èxit li arriba quan se'n passa al castellà. Vosté es planteja aquesta possibilitat?

— «En absolut. El català és la meua llengua, la dels meus pares i la de les meues filles. Si fóra l'aranés escriuria en aranés. I hi ha els traductors.»

«M'ÉS IGUAL QUE EM DIGUEN QUE SÓC UNA ESCRIPTORA MENORQUINA O VALENCIANA. EL QUE TINC CLAR ÉS QUE SI CONTINUARA A L'ILLA LES MEUES NOVEL·LES SERIEN DIFERENTS»

Porta l'anglès a casa teva **36€ l'any**

una subscripció al CATALONIATODAY

I rebràs gratuïtament un diccionari anglès-català / català-anglès

C. Tàpies, 2 | 08001 BARCELONA | Tel. +34 93 227 66 20 | Fax +34 93 227 66 26

Fax this form to **93 227 66 26** or go to **www.cataloniatoday.cat**

NAME _____

SURNAME(S) _____

ADDRESS _____

CITY _____

POSTAL CODE _____

NIF, NIE or CIF _____

TELEPHONE _____

E-MAIL _____

BANK ACCOUNT (20 numerals)

--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--

The price for a one-year subscription is 90 euros, including VAT. You will start receiving the newspaper fifteen days after you have subscribed. Normal home delivery is possible in all cities and towns where there is a daily newspaper delivery service. Otherwise, the newspaper will be sent by post. Subscriptions in areas of Spain outside Catalonia have the same cost, and delivery will be made by normal post. For subscriptions outside Spain, send an email message to subscriptions@cataloniatoday.cat